

ELECCIONS F.C. BARCELONA: EQUILIBRI EN LA RECTA FINAL

La presidència, a la tanda de penals

Núñez i Cambra arriben a l'última setmana de campanya amb un presumible equilibri de forces. La primacia del primer s'ha anat esvaint a mesura que avançava la campanya i ara queda per veure qui dels dos aconseguirà —per ben poca diferència, això segur—, asseure's a la poltrona de president del F.C. Barcelona.

Eduard Company

Dissabte vinent, 1 d'abril, el F.C. Barcelona tindrà, per un període de quatre anys, un nou president. Els candidats, reduïts a dos, com ja se sap,

són Josep Lluís Núñez i Sixte Cambra. Junts i braç braç, encaren, aquests dies, la recta final d'una campanya més emocionant del que aparentava. En efecte, segons semblen indicar les últimes enquestes, el que havia de ser una

J. L. Núñez compta, a priori, amb només un 40% dels socis barcelonistes.

senzilla i pueril victòria de Núñez, s'ha convertit, ara com ara, en un frec a frec apassionant. Tant és així, que aquestes eleccions Barça-89 han traspassat el pur àmbit esportiu per a situar-se com un assenyalat esdeveniment social. I, per descomptat, el marro està servit.

Una de les raons que potencien el possible equilibri de forces electorals són les enquestes. Fins fa poc, totes havien donat com a vencedor indiscutible Núñez. Ara, però, les tendències de vot s'igualen, bé que amb matisos. Els últims sondejos que han eixit a la llum pública són tres. El de la popular emissora de ràdio catalana Cadena 13, el de TV3, i l'encarregat pel mateix Núñez al bufet d'economistes Durán-Tortosa.

D'aquests, s'ha d'assenyalar que els dos menys representatius són el del bufet Durán-Tortosa i el de la Cadena 13. El primer, perquè va efectuar-se el 15 de març durant el partit de la Recopa entre el Barça i el Aarhus, en què l'assistència a l'estadi va ser inapreciable i el mostreig va ser recollit sols entre 1.040 socis. La victòria, se la va endur Núñez —53,9 per cent— sobre Cambra —21,8—, de forma gairebé idèntica a una de les enquestes anteriors encarregades també per Núñez: el 18 de gener d'enguany, els resultats atorgaven un 50,2 per cent a Núñez i un 12,5 per cent a Fusté, encara no fusionat amb Cambra, a qui sols es donava un 9 per cent dels vots.

El sistema utilitzat per la Cadena 13, el 17 de març, va ser el del fil obert telefònic, quan van recollir-se en només dues hores 840 trucades, de les quals 528 afavorien Sixte Cambra i sols 312 Josep Lluís Núñez. El marge d'error d'una enquesta d'aquest tipus, però, és elevat; és per això que s'ha considerat poc fiable. Això no obstant, sembla que no hi ha la diferència abismal reflectida en els sondejos de Núñez. I això, ho corrobora l'enquesta del TV3, del 22 de març.

TV3 en acció

Segons la Televisió de Catalunya, les preferències de vot dels barcelonistes es decantarien per Núñez, amb un 40,1 per cent. I a Cambra se li atorga un 35 per cent de vots. Els indecisos es calcularien en un 24,9 per cent. El que es desprèn del sondeig és que el 24,9 per cent d'indecisos donarien la victòria a un o altre candidat. Núñez s'ha afanyat a desqualificar l'enquesta de TV3,

però se'l nota nerviós. I a Cambra satisfet.

I tant més satisfet pel fet que uns estudis sociològics inèdits i recents han situat tots dos candidats en relació al coneixement de nom, imatge i càrrec que sobre ells té la població del Principat: Núñez, un 70 per cent; Sixte Cambra, un 61 per cent. Aquesta dada s'ha d'entendre en funció del fet que Sixte Cambra, abans de presentar-se com a pre-candidat a la presidència del Barça, era un perfecte desconegut per a l'opinió pública.

Segons Josep Maria Jané, assessor d'imatge de Sixte Cambra, la promoció del candidat aspirant ha presentat tres fases ben definides. «La primera —diu Jané—, que va durar un mes i mig, tractava d'aconseguir que Cambra fos conegut; la segona versava sobre la unió de Fusté i Cambra; i la tercera, l'actual, és d'erigir-nos com a candidatura oficial i, és clar, guanyar».

A l'altre extrem, Teresa Lloret, assessora d'imatge de Núñez, creu que Núñez guanyarà les eleccions, i sols pel fet de l'herència que fins ara ha deixat el candidat en els seus onze anys de mandat: la gestió econòmica, la potenciació de les seccions del club, i el gran espectacle en què ha convertit el F.C. Barcelona. «I la intel·ligència de Núñez —diu Lloret—. És més intel·ligent del que sembla».

Per un Núñez o un Cambra

Amb aquest convenciment mutu de victòria, cal girar els ulls cap als veritables jutges de la lluita, és a dir, els socis. El F.C. Barcelona té 108.000 socis, dels quals sols tenen dret a vot uns 93.000. D'aquests 93.000 s'han de descomptar aproximadament uns 20.000 que tampoc poden votar; és el cas de les persones que deixen el seu carnet a tercers, que els passen a familiars, o d'altres, perquè si es vol que el vot sigui vàlid s'ha de presentar el carnet d'identitat per demostrar que el votant és el propietari del carnet de soci.

D'aquesta manera les persones amb dret a vot queden reduïdes a 70.000 o 75.000. La realitat és que Núñez sembla que tingui un sostre de vots, que se situaria en uns 20.000 o 22.000 partidaris. Així, com més aconsegueixi Sixte Cambra convèncer els votants indecisos, més probabilitats té de guanyar. D'això es desprèn que l'abstenció afavoreix Núñez i la participació juga a favor de Cambra. ¿Per què, així les coses, Núñez ha convocat les eleccions l'1 d'abril, coincidint amb la visita del Real Madrid al Nou Camp, dia

OSCAR MONTFERRER

DOMÈNEC UMBERT

L'equip Sixte Cambra-Fusté ha ofert el «canvi» en el Barça durant la campanya electoral.

en què presumiblement l'afluència a l'estadi serà massiva?

Per una raó molt senzilla: perquè obligarà a anar al soci dues vegades al camp, una per votar, i l'altra per veure el partit. L'horari de les votacions és de nou del matí a les sis de la tarda, lluny de l'hora d'inici de l'encontre. Cambra volia que les votacions acabessin dos quarts abans del partit, per facilitar la màxima afluència de socis a les urnes. Núñez ho ha limitat, lògicament.

En el debat, la incògnita

La incertesa del resultat de les eleccions fa que aquesta última setmana sigui decisiva. I un dels punts clau és el debat que ha muntat TV3, dijous a l'hora de màxima audiència, entre els dos candidats. A hores d'ara Núñez no vol assistir-hi, ja que opina que no s'hauria de fer. TV3, però, manté la convocatòria, i si Núñez no es presen-

ta al plató, regalarà al seu adversari noranta minuts de televisió de franc. Ningú es creu que Núñez no hi assisteixi. Tothom creu, això no obstant, que Núñez està entre l'espasa i la paret. Aquesta vegada no seria entrevistat per la Milà —tan llaminera, quan li va fer l'entrevista—, i el que hi ha en joc és la presidència, bastant més que llavors, que tot just s'iniciava la campanya.

El fet cert és que hi ha mil petits factors que, junts, poden fer decantar la balança cap a un cantó o cap a l'altre. Els partits que li queden per jugar al Barça abans de les eleccions, ja sigui en futbol o en bàsquet. Els possibles errors que cometin els candidats, per petits que siguin, i per exemple, els resultats dels mítings finals de Cambra i Núñez.

En resum, que l'enfrontament electoral es dirimirà a la tanda de penals. I això dels penals recorda massa Sevilla i un botxí anomenat Steaua de Bucarest. □